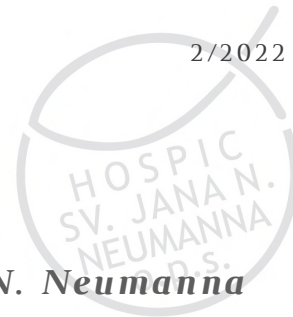

DOBRÉ ZPRÁVY

občasník obecně prospěšné společnosti Hospic sv. Jana N. Neumanna

Milí kolegové a příznivci hospice,

rostoucí míra inflace postihuje hospice v ČR, náš nevyjímaje. Proč?

1. Ve velké většině jsou neziskovými organizacemi, bez movitého majitele, ze značné části odkázány na dobré srdce a štědrá ruku dárců. Tato štědrost v následujícím období bude z logiky věci téměř jistě menší.
2. Dotační politika MPSV již letos je střídma a příští rok bude zřejmě ještě skromnější.
3. Třetí pilíř financování, zdravotní pojišťovny, pravděpodobně brzy vyčerpají rezervy a lze z jejich strany očekávat úsporná opatření. Některé dokonce na příští rok nabízejí 0% navýšení úhrad (tváří v tvář aktuální asi 14% inflaci).
4. Hospice jsou malá křehká zařízení, jejichž vlivový potenciál na mocné s nadějí získat nesystémovou pomoc je nevelký.

vybíráme z obsahu:

RYCHLÁ ROTA

(mládí v DH sv. Veroniky)

LÉKAŘEM V HOSPICI

(rozhovor s novou krví)

ÚSPĚCH KONFERENCE

(odborníci v Prachaticích)

INTERNÍ ZÁLEŽITOSTI

(Velikonoce, darování, akce)

Z REGIONŮ

(domácí hospicová péče)

Součet? Hospice se dostaly na rozbouřené moře ekonomické neprosperity v subtilní malé bárce...

Nadto námi otřásají hrůzy války na Ukrajině. Je snadné upadnout do strachu z chmurné budoucnosti. A přesto neupadáme a neupadneme! Máme důvod k naději. A zkušenost s ní. Jak by asi svět hleděl a řešil ekonomické obtíže, válku a násilí, pokud by měl naše oči a zkušenost? Kdy dáváme pacientům „jen“ 3 sliby - že nebudou trpět nesnesitelnou bolestí, za každých okolností bude respektována jejich lidská důstojnost a v posledních chvílích nezůstanou sami. Toto lidské minimum může být inspirací k léčbě neduhů širší společnosti. Kdyby s hospicovými hodnotami souzněli mocní, věřím, že by nebylo ani války na Ukrajině. Neustoupíme z nich a nakazíme jimi svět! Že to nejde? Jde. Jen vytrvat. Už je to odzkoušené: „Nejdřív vás ignorují. Pak se vám smějí. Potom s vámi bojují. A nakonec vyhrajete!“ (Mahátma Gándhí, +1948)

Ještě jeden nástroj. Vybavují se mi slova svébytné folkové šansoniérky, jež nejraději zpívá písně trpících národů, Máši Kubátové. Ta mohou být zamýšlením a lékem na výše zmíněné nemoci. Každého z nás. Co myslíte?

Robert Huneš

*"Až najdeš lásku, co neslouží tobě,
ale ty jí,
až přijmeš pouto, které váže
a přece neubíjí,
až v samotě dohoří tvůj
ve mně vznícený stín,
tak potom mě musí být o tebe víc,
a ne o sebe míň."*

XVII. DEN HOSPICOVÉ PÉČE

Šárka Pechková

Tradiční odborná konference k hospicové péči se z online prostoru konečně po pár letech opět přesunula do "živé reality". Přednášky a možnost pobesedovat si s kolegy - odborníky z oka do oka, z ucha do ucha, přilákaly do Radničního sálu v Pračaticích velký počet účastníků. Kapacita sálu byla během pár dní po vyhlášení termínu konference naplněna, přidávala se místa... a i tak zůstalo několik opozdilých zájemců, bohužel, "pod čarou". Kompletní záznam z celého dne byl však pro přihlášené během celého měsíce května dostupný v online verzi a tedy se nakonec dostalo na všechny. Těšíme se příští rok, stejně jako mnoho účastníků, jejichž některé reakce předkládáme:

From: vera@
Sent: Friday, April 8, 2022

Dobrý den,
ráda bych poděkovala za včerejší Den hospicové péče. Program konference mě zcela nadchnul! Všechny informace a definice, tolik pozitivní energie, tolik lásky... nic z toho pro mě nebylo nové, ale přesně všechno to, jsem potřebovala slyšet a přesně v této koncentraci!
Velice smekám také před celou organizací akce a děkuji za Vaši pohostinnost.
Bylo mi u Vás útulno a dobře :)
...
Přeji Vám klidné dny, zdraví a radost.
Věra S.

From: benedikta@
Sent: Monday, April 11, 2022

"...
Chci Vám všem MOC poděkovat za skvělou hospicovou konferenci! A to nejen za skvělé přednášející, ale i za skvělou organizaci a také hlavně za mňamkové jídlo a pití! Víím, že to vždy byl takový standard, ale..... Přivedly mě k tomu mé kolegyně, které se mnou jely a byly prostě nadšené vším! Eliška s Dášou i Hankou zase byly úplně na větvi z toho, že existuje tolik lidí, kteří nadšeně slouží lidem! Uvědomila jsem si, že to je to, co je krásné na hospici, a to, že se pečuje také o tělo i duši zaměstnanců..... Pro mé kolegyně to byl krásný den, kdy se cítily být hýčkány a všechny to komentovaly tím, že tak krásný den už dlouho nepožily!"

MUDR. PAVEL KROUTIL

nová posila lékařského týmu v lůžkovém hospici

Pane doktore, na rozezháťí... jak se Vám u nás zatím líbí? :-)

Velmi. Nad očekávání. Ať již jde o úroveň péče, vztahy, ale i systém řízení. Použil bych příměr klíče a zámku – vše tu pro mě do sebe pěkně zapadlo.

K paliativní péči patří léčba bolesti. Pod tím si mnoho z nás laicky představí opiáty, nějaký typ „omámení“. Je výhodou, pokud je odbornost lékaře v hospici anesteziologie, jako u Vás?

Aniž bych si chtěl přihlívat polívčičku vlastního oboru, v zásadě by se to i tak dalo říci. V hospici se soustředíme na symptomatickou léčbu, kam patří bolest, ale i dušnost, diskomfort, imobilita... Mnoho léčiv může pomoci od bolesti, ale např. nedovolí pacientovi klidně se vyspat. Nebo naopak, zbytečně ho utlumuje. S pacientem denně probíráme jeho momentální stav a soustředíme se na to, co ho právě trápí nebo co si přeje. Pro mě jako anesteziologa je možná trochu jednodušší zkombinovat medikaci tak, aby plně vyhověla aktuálnímu stavu. Z odborného hlediska to pak může být výzva k tomu, najít nové vhodné kombinace. Vše vždy po konzultaci s kolegy. Protože na druhou stranu, na nádorová onemocnění je potřeba onkologa, otevřené rány jsou záležitostí spíše pro chirurga... to vše jsou specializace naopak mých kolegů, tam se zase více ptám já. Na což bych rád upozornil – původní odbornost nás všech lékařů v hospici se výborně doplňuje a v zásadě pacient je ošetřen po všech stránkách přímo zde, není třeba jej převážet na specializovaná ošetření.

Jak vypadá den lékaře v hospici?

Režim v hospici je komplet přizpůsoben pacientovi. Návštěvy lékaře neboli vizity jsou plánovány až po 9. hodině ráno. Ale pokud v tu dobu přijdu na pokoj, kde pacient zrovna spí, jednoduše odejdu, věnuji se dalším pacientům a vrátím se později. Časově si to prostě můžeme dovolit. Později řeším většinou nové příjmy, tedy vyšetření nových pacientů.

Dále se věnuji konziliární činnosti, kdy s ošetřujícím personálem řešíme jednotlivé situace u našich pacientů. Kdykoliv se něco děje, jsem k dispozici. Stejně jako jsem k dispozici, když přijde za pacientem rodina a je třeba s nimi cokoliiv prodiskutovat. Nebo jim průběh pobytu jejich blízkého u nás vysvětlit. To vše vč. nějaké spirituální podpory, která k hospicové službě neodmyslitelně patří.

Vím, že působíte ještě na jiných pracovištích – v nemocnici a na soukromé klinice. Byl to záměr? Co Vám ta kombinace přináší?

Myslím, že to souvisí s nějakým životním posunem, i v mojí osobnostní zralosti. Nemocnice je, zcela pochopitelně, nastavená výkonově. Řeší se čísla. Vše provést správně a rychle. Posun v zájmu o pacienta v nemocničním prostředí sice vidět je, ale stále to není ideál. Při vizitě v nemocnici musí lékař za hodinu stihnout navštívit i 30 pacientů a pak nastoupit na ordinaci v ambulanci. Nebo na operační sál. V hospici s časem prostě počítá již jeho systémové nastavení. Vše se podřizuje pacientovi. Stále tu uplatňuji svoji odbornostní stránku, to samozřejmě a je to pro mě jako lékaře důležité, ale zároveň dochází i k emočnímu naplnění, když mohu v klidu promlouvat s pacienty a řešit, co je trápí. Práce mě tedy nejen posouvá, ale i baví. Jsem velmi rád, že jsem tuto změnu, ke které vedlo více důvodů, ve svém životě udělal.

Darování a pomoc pomoci

Dárci, podporovatelé, přátelé... pomoc a podpora našich zařízení nepolevuje. Považujeme si toho tím více, že celosvětová a domácí situace se ekonomicky nevyvíjí růžově a náročné časy mohou potkat či již potkaly leckoho z nás. **Děkujeme, že s námi zůstáváte.**

Oblíbený benefiční jarmark, tentokrát jednodenní jarní varianta, vynesl díky nákupům našich přízmiců 21 689 Kč. Zásluhy na veškerém zboží měly šikovné ruce našich kolegyně napříč zařízeními a klienti Domova Matky Vojtěchy... a za jarní kvítí věnované do benefičního prodeje jde dík do Zahradnictví pana Holého ve Vodňanech!

Sounáležitost potřebujeme. A sounáležitost nabízíme. Ačkoliv názory na formu či rozsah pomoci se mohou lišit, všeobecná shoda s tím, že válka je špatně a žádný člověk si ji nezaslouží, existuje. I my jsme nabídli pomoc uprchlíkům z Ukrajiny v rámci našich neziskových možností... např. nabídkou matrací, které by s ohledem na zachování vysokého standardu naší péče mířily z půjčovny pomůcek již na pravidelnou výměnu. Město Prachatice je využilo pro azylové ubytování osob prchajících před válkou.

Zamyšlení... s poděkováním

Mgr. Eva Ludačková, vedoucí a vrchní sestra lůžkového hospice

Zaujala mne jedna kniha. Nese název "Hořím" a její autorka Simona Bagárová jí napsala, aby popularizovala pečovatelskou profesi. Sama coby sociální pracovníce v době covidu nastoupila jako dobrovolník do domova pro seniory a měla možnost poznat realitu přímé péče zblízka.

V knize Hořím je pět medailonků lidí, kteří pracují v sociálních službách. Je psaná formou rozhovorů, které se točí kolem práce s klienty. Zachycuje úskalí práce, popisuje náročnost, o které se příliš nemluví, a rozkrývá klíčové kompetence, kterými by měli být pečující vybaveni, aby mohli svou službu vykonávat dobře. Od první chvíle jsem věděla, že se mi kniha bude líbit. Předposlední kapitola popisuje příběh pana Františka z Českých Velenic. V duchu jsem zajásala, že si přečtu o někom z podobné profese z jižních Čech. První řádky jeho příběhu mne rozesmály, při těch dalších jsem naopak málem úžasem oněměla. To když jsem četla odstavec, v němž popisoval, že v našem prachatickém hospici měl maminku. Pan František v knize píše:

„Já ale nechci zůstat u seniorů celý život. Rád bych se posunul k paliativní péči. Už jen proto, že můj tatínek zemřel v nemocnici s rukama přikurtovanými

k posteli, protože si neustále sundával plenu. U maminky to dopadlo líp. Ta zemřela v hospici v Prachaticích. Byl jsem u ní skoro pořád a až jeden večer jsem řekl, že se pojedu vyspat domů a přijdu zase ráno. Tu noc zemřela. Já jsem ráno přijel a chtěl jsem ji ještě vidět. Potřeboval jsem se jí dotknout, obejmout ji, přivonět si k ní. Byla krásná. Měla takový klidný výraz, mírný úsměv, žádnou křeč ve tváři a já byl díky tomu v klidu a věřil jsem, že ten odchod byl klidný. A i když jsem cítil smutek a bolest, tak mi bylo hrozně dobře, protože jsem věděl, že netrpěla. Ten prachatický hospic a to, jak se o maminku postarali, byl impulz, který to moje směřo-vání rozhodl.“ Pan František se později sám stal pracovníkem v sociálních službách, pracuje v Praze a za svou práci byl roku 2019 oceněn národní cenou sociálních služeb - Pečovatel roku.

Nesmírně mne těší, že náš hospic pozitivně ovlivnil profesní cestu pana Františka. Jeho spontánní výpověď do knihy Hořím o ošetrovatelské péči u nás jsou pro nás potvrzením, že naše práce má smysl a dopad větší, než si uvědomujeme.

Pan František mi později napsal: *„Celé to pro mne byla ohromná zkušenost, která mne velmi obohatila a ovlivnila. Za to vše vděčím vám, úžasným, obětavým a silným pečujícím, kteří v hospici pracovali a pracují. Od té doby zbožňuji Prachatice, cítím se v nich lehce a milován.“*

Nic z výše uvedeného by se nemohlo stát, kdybychom na pozicích sester, ošetrovatelů a pracovníků v sociálních službách neměli ty právě, vhodné lidi, kteří mají nadstandartní vybavu pro práci s nemocnými na konci života.

Díky za Vaši laskavou péči, vlídnost a poctivou službu, kterou denně prokazujete našim křehkým pacientům.

pozn.: Více k foto výše viz další stránky.

Naše interní záležitosti

Jak se máme, čím se bavíme, z čeho máme radost... :-)

Etika z praxe do teorie... exkurze studentů do našich zařízení zakončená přednáškou, vše pod ředitelskou taktovkou. Důležitá morální otázka, milí studenti: "Jdete kolem řeky a v ní se topí vrah... zachráníte ho? Ne?!" A podobná etická dilemata se v diskusi řešila.

Sestra a sestra. A také zdravotní sestra a zdravotní sestra. Blanka a Věrka. Čerstvě certifikované v moderním přístupu k efektivnímu hojení ran. Aneb vysokou školou to nekončí, je třeba vzdělávat se celoživotně... jsme rádi, že vás obě v DH sv. Jakuba máme, dámy!!!

Čaje o páté. Nový cyklus kulturních večerů s benefičním přesahem jsme nemohli zahájit lépe a úspěšněji... prostor bašty se změnil v čajovnu/kavárnu/vinárnu a báječný Aleš Palán odpovídal na cokoliv - i na co jsme se báli zeptat :-) Přijďte příště také!

ps: Děkujeme Městu Prachatice za finanční podporu Čajů o páté.

Díky odborné konferenci se nám z Prahy alespoň na chvíli vrátila SM Benedikta. Nezapomněla s sebou vzít nedávno převzaté (kvůli covidu o rok opožděně) ocenění Pečovatelka roku 2020!

Neúnavná reprezentace (a práce) pana ředitele (tentokrát přednáška v Českém Krumlově).

Nač se vzdělávat v zasedací místnosti, když je venku tak pěkně. Školení ošetrujícího personálu lůžkového hospice na téma výživa pacientů proběhlo za sluníčka na terase.

Téma výživy II. - Darovaný robot v kuchyni Domova Matky Vojtěchy + šikovné ruce sociální pracovníce z lůžkového hospice Jany = velikonoční jidášky na benefiční jarmark (než se po nich zaprášilo).

"rychlá rota"

Dvě mladé, energické posily
Domácího hospice sv. Veroniky, ČB

Bc. Šárka Kasperová, zdravotní sestra
Bc. Ester Dombrovská, sociální pracovník

Ester, Šárko, obě jste do naší sv. Veroniky v Č. Budějovicích shodně nastoupily v lednu. Co předcházelo vašemu rozhodnutí pracovat v hospicové službě?

Ester: Kromě studia jsem se už pár let pohybovala v sociálních službách, většinou jako „dohodář“. Byla jsem víceméně vždy tam, kde bylo třeba. Prošla jsem si například komunitní prací, odborným sociálním poradenstvím, prací s cizinci, ale i několikaměsíční zahraniční stáží v Zambii. Během studia jsem se hospicové péče dotkla, bohužel, jen lehce a tak jsem se snažila informace získávat různými kurzy a semináři, kterých jsem se účastnila o víkendech. Jelikož mi hospicová péče dávala z těch všech zaměření vždy největší smysl.

Šárka: Pro hospic jsem se rozhodla už před dvěma lety, když jsem působila v nemocnici. Tam mi velmi chyběla péče o psychickou stránku pacientů. Počkala jsem, až si doplním vysokoškolské vzdělání a budu moci nastoupit do zaměstnání, ve kterém mi to bude dávat smysl.

Jedna z našich milých dáreků, dáma z oboru, ze zdravotnictví, mi při náhodném rozhovoru vyjevila milé překvapení nad vaším mládím a vyslovila přání, abyste vydržely a nevyhořely. Uvědomovala si náročnost práce s lidmi, u nás navíc v hospicové službě. Ale podotýkala, že je nadšená, že vás u této práce vidí.

Ester a Šárka dohromady, doplňují se: S tímto se setkáváme velmi často. Ale popravdě, když jsme nastupovaly, ani jednu z nás nenapadlo, že bychom pro tuto práci byly mladé. On ten věk už zas tak nízký taky není. :-D Každopádně chápeme, co tím

paní chtěla říct. Náročnost si obě uvědomujeme, proto se ale snažíme dělat vše pro to, aby k vyhoření nedošlo. Takže psychohygiena u nás jede v plném proudu!

Obě jste i přes svůj věk profesionálky s praxí. Vnímáte ale při kontaktu s pacientem či jeho blízkými, že by mládí vzbuzovalo nějakou nedůvěru nebo je to naopak, energie je vítána?

Ester: Nevzpomínám si, že bych se někdy s nedůvěrou ze strany pacienta nebo rodiny setkala (nebo jsem to tedy nepoznala). Spíš si myslím, že v tu chvíli rodinu, která potřebuje akutně pomoci, ani nenapadne nad tím přemýšlet. Mají jiné starosti. Pracuji na pozici sociální pracovníce a ve většině případů jsem první člověk, se kterým rodiny naváží kontakt a který jim zprostředkuje pomoc sestřiček a lékařů, kterou potřebují.

Šárka: Zatím jsem se s nedůvěrou ze strany pacienta nebo rodiny nesetkala. Naopak jsou všichni mile překvapení, že v domácím hospici pracuje tak milá a šikovná sestřička ☺.

A na závěr - máte tip pro všechny, kdo pečují, ať již jako rodinný příslušník či profesionál v zaměstnání, jak si tzv. dobít baterky a nepodlehnout (zejména psychickému) vyčerpání?

Ester a Šárka dohromady, doplňují se: Často pečujícím říkáme, ať nic v sobě nedusí a vypovídají se ze svých strachů, obav, emocí. Určitě je dobré také připomínat, že by neměli zapomínat na sebe a trošku času věnovali i sobě a svým zájmům. I když to mohou vnímat jako sobectví, snažíme se jim vysvětlit, že to tak opravdu není. A docela to funguje ☺.

Pod kuchyňskou pokličkou

Před necelým rokem podstoupilo zázemí kuchyně zásadní rekonstrukci a původní tým, doplněný o posily, vzala pod svou ochranu nová vedoucí. Kolegové chystají denně snídaně, obědy i večeře pro pacienty hospice a klienty Domova Matky Vojtěchy, v mezičase stihnou připravit obědová menu pro zaměstnance... a když je potřeba pohostit návštěvu či zajistit občerstvení na školení či setkání dárců, zhostí se toho také na výbornou (připomínáme vyhlášené řízky na konferenci či kotlíkový guláš na Zahradní slavnosti :-)).

Kuchyně v zajímavých faktech:

750 - spotřeba litrů mléka / měsíc

1250 - vydaných obědů / měsíc

ÚTERÝ - den, kdy se peče "sladké"

5 - kg mouky potřebné na knedlíky,

pokud jsou v menu jako příloha

100 - kg tvarohu / jogurtu za měsíc

(snídaně/svačiny klientům a pacientům)

Martin a jeho kotlíkový guláš

Dáša, Monika a koláče pro naše starosty :-)

Z terénu

*Co se děje za humny sídla o.p.s.
aneb jak se mají naše domácí hospice*

Spolupráce DH sv. Jakuba a ZZS JČ kraje - Oblastní středisko Prachatice

Začátkem dubna jsme naši službu představili pracovníkům ZZS Jihočeského kraje, OS Prachatice a těšíme se na spolupráci, ze které budou mít užitek zejména naši společní pacienti. Co naši spo-

lečné schůzce předcházelo? Reálná zkušenost naší zdravotní sestry Věrky Kvasničkové, která je zároveň zdravotní sestrou – záchranářem u ZZS JČ kraje, OS Prachatice. Ta se jako záchranář potkala s potenciálním pacientem domácí hospicové péče, který ovšem o této možnosti nevěděl. Přitom skutečně potřeboval pomoci jinak, než jen akutně ošetřit ZZS. Slovo dalo slovo a náš pan ředitel Huneš vyvolal společné jednání s ředitelem Slabým ze ZZS JČ kraje. Tak se na jednom místě sešly všechny domácí hospice Jihočeského kraje, kdy výsledkem jednání bylo vytvoření společného informativního letáku pro naše potenciální pacienty. Tento leták po společné práci spatřil světlo světa na začátku roku 2022 a bude záchranáři předáván pacientům, kterým ZZS nemůže dlouhodobě pomoci, zatímco my ano. Věříme, že jsme díky navázané spolupráci našim případným pacientům zase o krok blíže.

Pacient DH sv. Jakuba... aneb zůstat doma, i se svým pejskem. Jde to.

A i takto může vypadat terénní odlehčovací péče (domácí péče - zastoupení obvykle pečující osoby) v podání DH sv. Jakuba.

Vše je přichystáno, hosté mohou přijít. Tým **DH sv. Víta** připravil další vzpomínkové setkání na Křížové hoře nad Českým Krumlovem. Pozůstalí našich pacientů z domácí hospicové služby na českokrumlousku mohli zavzpomínat při mši celebrowané Mgr. Rafalem Kačou, pak si společně popovídat u dobrého občerstvení vč. nealko-svařáku - protože ačkoliv duben, počasí úplně hřejivé nebylo.

DH sv. Víta: Osvětová činnost aneb jeden ze seminářů v českokrumlovské nemocnici - tento proběhl za účasti lékařů a sester nad tématem hospicové péče v domácím prostředí, která může pomoci právě jejich pacientům.

DH sv. Víta: Pan Roman je klientem naší terénní péče - a především velký bojovník. I přes svoje závažné onemocnění (ALS) je velmi vytrvalý a každý den s ním naše ošetrovatelky cvičí. Přesto, že mu svaly ochabují čím dál více, pan Roman se nehodlá vzdát a vymýšlí stále nové cviky. Na fotce je vidět, jak má ruce obmotané obvazy, aby mohl jezdit na rotopedu... má naši podporu i velký obdiv!

Pro zajímavost, co se najde v poště **DH sv. Víta** - obdrželi jsme parte našeho pacienta v jeho rodné řeči... (česká verze byla také přiložena)

Za dveřmi lůžkového hospice...

Proč zůstat na pokoji, když je venku tak krásně. Postel není překážkou. S bolestí pomohou analgetické náplasti, které odborně aplikuje naše laskavá sestra. A když jarně prší, užíváme si darované kytičky na pokoji.

Součástí **hospicové péče** jsou rovněž programy **pro rodiny našich nemocných**. V sobotu 14. května se v kapli Jana Pavla II. konala slavnostní bohoslužba za pacienty, které jsme měli možnost v uplynulém období doprovodit na pomyslný druhý břeh života. Děkujeme všem rodinným příslušníkům, kteří přijali naše pozvání k účasti na této bohoslužbě a následně i k neformálnímu setkání se členy ošetřujícího týmu. Vzpomínkové setkání je vždy důstojnou připomínkou našich nemocných, probíhá ve svátečním duchu a **nebývá smutné, ale spíše srdečné a milé**. Jsou to okamžiky podpory, naděje, zájmu a naslouchání, kdy máme možnost vyslechnout, jak se dál **odvíjí životy nejbližších našich pacientů v období po ztrátě**. Pro zdravotníky bývají tato setkání **cennou zpětnou vazbou**, kdy při rozhovorech s rodinami zaznívají slova ocenění, povzbuzení a vděčnosti za péči. Jsou pro nás ujištěním, že naše práce má hluboký smysl. Velice děkujeme všem rodinám za účast a důvěru k nám.

Když přijde čas se (pracovně) loučit...

V dubnu jsme se velmi sentimentálně setkali s naší ošetřovatelkou Jítou u příležitosti jejího odchodu do dů... tedy, v jejím případě to slovo snad ani nelze napsat, jak moc se k ní ten "stav" nehodí?! :-) V každém případě, Jitka pracuje v lůžkovém hospici od jeho založení (!) a proto jsme rádi, že s námi alespoň částečně ještě zůstává. I když už nemusí.

Jitka očima kolegů a kolegů: noblesa - pohoda - radost - lehkost... prostě k o n c e r t !!!

Moji drazí kolegové, přátelé a blízcí...

Po téměř čtyřech letech spolupráce se musím s Vámi z několika pracovních i osobních důvodů rozloučit.

Činím tak s těžkým srdcem.

Bylo mi tu krásně, každý den. Vždy jsem se sem těšila a vždy odcházela s příjemně klidnou a hezkou náladou. Nikdy jsem nezaznamenala ani minimální konflikt mezi kýmkoliv v týmu. A to je vzácné, velice vzácné.

Hospic je místo kouzelné s těžko popsatelnou atmosférou, kde je daleko více radosti než smutku, daleko více smichu než pláče, daleko více trpělivosti než znám z jiných pracovišť. Nikde jinde jsem neměla možnost tolik naslouchat a vyslechnout tolik životních příběhů a osudů. Vždy mě dokázaly i v mém životě posunout o kousek dál.

Poznala jsem zde VELKÉ osobnosti, kterých si nesmírně vážím. Personál Hospicu je specifický svou pokorou, klidem... zde se splašeně po chodbách neběhá, zde se v poklidu hledí a drží za ruku ve chvílích posledních... tolik doteků na správném místě a ve správnou chvíli.

Bylo mi ctí

... děkuji, že jsem Vás mohla poznat a věřím, že se ještě potkáme...

S pokorou a láskou

Eva Cínádrová

Když přijde čas se (pracovně) loučit... II.

Dva měsíce před tím, než nám (jako) odešla z kolektivu Jíta, jsme se rozloučili i s naší paní doktorkou Evičkou... nebyla s námi sice od začátku, ale i za těch pár let nám přirostla k srdci. Takže její odcházení za novými obzory jsme nesli také nelehce. Bude nám chybět, ale tak to chodí, život přináší změny. Přejeme jen to nejlepší a až nám bude smutno, budeme si číst její rozlučková slova, která hladí.

v Domově Matky Vojtěchy

Společenská místnost a chystání se na cvičení, v rámci aktivizace.

Svačinka dle chuti

A když ruce neposlouchají, jsou tu pro klienty ty naše...

Ano, ta číslovka nad naší klientkou platí... co říci... Všechno nejlepší a jen tak dál!!

Words of Appreciation

I Rehana Sindho Kabooro, Ph.D. student from the Faculty of Nursing, University of South Bohemia, writing to thank you for accepting our visit to the institute of

"DOMOV MATKY VOJTĚCHY" in Prachatic. We are very pleased with your warm welcome and highly impressed with the services that you are providing.

The Two of care centers for Hospice and Alzheimer are collaboratively working within same institute and serving with excellence. It is hard to say any recommendation because in my experience it is working at its best from accommodation, care, Occupational therapy, Basal stimulation and specialized Hospice care. I am using specialized because I wonder to manage care with spirituality and the chapel inside is a symbol of peace of mind there.

The well equipped care center and updated technical supervision over clients in both centers Hospice and Alzheimer providing hygienic services in each room and living area, quality food and prescribed medication is a positive impact on family as well as society.

I would like to appreciate the workforce and their dedication for caring person and the family for providing social services in the ethical manner and clients involvement in indoor and outdoor activities. The well managed beautiful garden area with many colorful birds to make environment lively.

In last I would like to thank staff members who in cooperated with us and facilitate us.

Regards,

Rehana Sindho Kabooro

University of South Bohemia.

Dated: 8-4-2022

Rehana Sindho Kabooro

Malé poděkování

Jmenuji se Rehana Sindho Kabooro, jsem doktorandkou na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity a touto cestou bych ráda vyjádřila poděkování za umožnění naší návštěvy Domova Matky Vojtěchy v Prachaticích. Velmi oceňujeme vřelé přijetí a jsme upřímně ohromeni službou, kterou poskytujete.

Dvě navštívená zařízení, DMV a lůžkový hospic, jsou spolupracující součástí jedné organizace a obě poskytují excelentní péči. Je těžké doporučit jakékoliv zlepšení či změnu, protože ať již z hlediska zázemí, péče, pracovních/činnostních terapií, bazální stimulace či speciální hospicové péče, obě zařízení, podle mé zkušenosti, fungují na naprosto nejlepší úrovni (u hospicové služby používám slovo „speciální“ záměrně, neboť součástí hospicové péče je zde i péče duchovní - kaple přímo uvnitř budovy hospice vytváří symbol klidu).

Obě výše uvedená zařízení disponují výborně vybaveným zázemím jak z hlediska péče, tak techniky; zázemí pro hygienu je součástí každého pokoje plus další jsou ve společných prostorech; kvalitní stravovací režim a konečně i medikace na předpis... to vše má pozitivní vliv na vnímání z řad blízkých klientů a pacientů a zároveň působí dobře/osvětově i na širokou veřejnost.

Ráda bych touto cestou ocenila veškerý ošetřující a pečující personál za jeho přístup k péči o klienty/pacienty a jejich blízké; za poskytování sociální péče s etickým přístupem; za umožnění aktivit pro klienty/pacienty uvnitř i venku. Udržovaná překrásná zahrada s množstvím barevných ptáčků dotváří přívětivé, „živé“ prostředí zmíněných zařízení.

Závěrem chci poděkovat personálu, který s námi naši návštěvu zorganizoval a postaral se o nás.

S pozdravem,

Rehana Sindho Kabooro (Jihočeská univerzita, 8. dubna 2022)

(překlad redakce)

Z NAŠÍ POŠTY

14.4.2022

Dobrý den,
teprve nyní jsem trochu schopná sednout a napsat tento e-mail.

Velice bych chtěla poděkovat Vám a hlavně celému personálu Hospice. Slovy se nedá vyjádřit moje vděčnost za to, s jakou láskou, péčí a hlavně ochotou jste se starali o moji maminku Růženu T. Maminka u Vás nebyla dlouho, necelý týden, ale už po prvním překročení prahu jsme věděli, že jsme na správném místě. Věděla jsem, že tady bude maminky odcházení na druhý břeh důstojné a bez bolesti. Nikdy Vám nepřestanu být vděčná za to, že jsem mohla s maminkou trávit úplně poslední chvíle a doprovodit jí na její poslední cestě.

Viděla jsem, že odchází v klidu, v milém a hlavně lidském prostředí. Nikdy nic nebylo problém. Slova díků nestačí na to, abych vám všem vyjádřila poděkování.

Ještě jednou děkuji
Hana T.

Dobrý den sestřičko,

rádi bychom vám všem chtěli poděkovat za maminku i za nás za vaši péči, starost, těžkou práci, kterou děláte, všechna pohlazení, která rozdáváte všem těm, kteří potřebují. Děkujeme za pomoc fyzickou i psychickou. Také bych vám chtěla sdělit, že jsem dnes poslala na účet vašeho lůžkového hospice finanční dar.

To vše je jen malé poděkování za vaši velkou službu doprovázení těch, kteří jsou na konci své cesty. Poděkování za vaši laskavost, trpělivost, za všechna vaše pohlazení i slova plná pochopení a lásky. Děkujeme vám za naši maminku, paní Zdeňku Č.

Jste inspirací pro všechny svou laskavostí, pozorností k nemocným, kteří u vás nachází v poslední etapě svého života domov. Vy a všichni okolo vás. Já i moje rodina jsme vám za to nesmírně vděční.

Přeji vám hodně zdraví i vše dobré, co do života patří.

S láskou objímám
Zdeňka S.

4
Duben 2022, ročník XXVII.
Vydává město Vimperk
Zdarma

W

Kontaktujte nás:
vimperske.noviny@mesto.vimperk.cz
388 402 264

Vimperské noviny

3 Pomoc uprchlíkům 4 Akční plán 13 Akademie umění a kultury

Poděkování

Děkuji vedoucí Domácího hospice sv. Jakuba v Prachaticích paní Bc. Štěpánce Válkové a sestřičkám Blance Špačkové, Věře Kvasničkové a Tereze Šiligové za jejich obětavost, lásku, lidskost a pomoc při péči o mého dědečka, pana Václava [redacted]. Nesmím si vážím jejich práce a podpory v nejtěžších chvílích.
Pavla [redacted]

Zahradní slavnost

Neformální setkání starostů dobré vůle, zástupců jihočeských měst a obcí, které nás podporují... se náramně vydařilo. Dobré jídlo z naší kuchyně, dobré pití, dobrá káva z pražírny a hlavně, **spousta dobrých srdcí na jednom místě, u nás v hospicovém parku.** Děkujeme a těšíme se na příště!

Poznamenejte si do svých diářů a kalendářů:

16. června 2022 v 16 hod.: Divadlo Navětví - Zvěřinec pana Ezopa (Prachatice)

-> tradiční divadelní představení pro děti a jejich doprovod; hospicový park

23. června 2022 v 17 hod.: Čaj o páté - Jednotka intenzivního života (Prachatice)

-> z cyklu kulturních večerů s benefičním přesahem; tentokrát promítání úspěšného dokumentu z prostředí nemocniční paliativní péče; následná beseda o paliativní péči s lékařem
-> informace a příp. rezervace místa na emailu: pr@hospicpt.cz

V příštím vydání DZ se, mimojiné, můžete těšit na:

Další rozhovory s našimi zaměstnanci
Jak to chodí a jak se žije v Domově Matky Vojtěchy
S DH sv. Markéty na Strakonicku
... a mnoho dalšího, včetně fotek, jak jinak!

Máte pro Dobré zprávy námět? Pochvalu? Zamyšlení? Fotku? Příspěvky vítáme na níže uvedeném emailu.

Zdarma jako svůj interní občasník vydává:

Hospic sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.

Neumannova 144, 383 01 Prachatice

tel. 388 311 726

www.hospicpt.cz

email redakce: pr@hospicpt.cz

Sbírkové účty:

180 434 606 / 0600 (o.p.s. / lůžkový hospic)

203 331 360 / 0600 (Domov Matky Vojtěchy)

221 410 046 / 0600 (DH sv. Veroniky)

215 004 906 / 0600 (DH sv. Markéty)

206 347 368 / 0600 (DH sv. Jakuba)

201 237 215 / 0600 (DH sv. Víta)